

ВИДАЄТЬСЯ
з 5 БЕРЕЗНЯ 1932 р.

№ 3 (9214) СУБОТА, 16 СІЧНЯ 2016 РОКУ

ЛЮДИНА І ЇЇ
СПРАВА

МНОГОЗЕРНЯ

1 січня 80-річний ювілей відзначив відомий у районі вчитель, художник, музикант, громадський діяч Володимир Митрофанович Ткачов. Многозерня літа!

Ніколи не думалося, що в одній людині може вміститися стільки чеснот. Виявляється, може. Часто отак непомітно спостерігаю за ним і переконаюся, що такі бувають винятки із життєвих прописних істин, коли чоловікові дано природою вирізняється чимось одним у своєму обдаруванні. Талантів не може бути багато, талант, він один. Але є багатогранність, многозерня. Наші з Володимиром Митрофановичем життєві стежки-доріжки часто сходяться і на перехрестях цих зустрічей відразу вгадується в ньому те многозерня. Ткачов зламав усі стереотипи. Здається, ні, не здається, а так воно і є: з роками його Божа іскра не пригасає, а розгоряється з новою силою дещатками яскравих іскринок. Ткачов-вчитель, Ткачов-художник, Ткачов-літератор, Ткачов-літописець... Перлічувати ще? Будь ласка, Ткачов – громадський діяч, спортивний, профспілковий функціонер, людина від мистецтва. І швець, і женець, і на думу грець – народ скаже, як зав'яже. І це ще не все, більше свідчень про нього в особовій справі, яка датується 1997 роком. Але ж і потім було та було, і сьогодні ще є.

(Закінчення на 2-ій стор.)

ПАДАВ СНІГ НА ПОРІГ...

Здається, ми вже звикли до того, що зима в останні роки надто милостива до нас. Восстаннє уже майже три роки тому добряче полякала у кінці березня. Та березневий сніг – не січневий, за тиждень його ніби й не було. Минулої зими жодного разу добряче не засніжило. Та і нинішньої за грудень вже встигли звикнути, що їздимо на велосипедах, місімо грязь під ногами, навіть жартуємо, що погода наближає нас до Європи. Все ж Новорічно-різвяні свята додали нам святковості сніжком і морозцем, як і годиться для нашого краю. Та на другий день Різдва (про що попереджували синоптики) не на жарт розгулялася хурдेलія. У когось може виникнуть питання, мовляв, навіщо писати про це, адже всі бачили якою була погода. Та конкретизую спеціально, адже газета – літописець історії, і можливо, когось через роки буде цікаво дізнатися і про те, якою була погода у січні 2016-го і як ми вміємо боротися із негодою.

«Сніг – це радість і біда», – говорить директор ТОВ «Красноколядинське» Павло ЧМУТ. – Радість, бо ще перед тим, як вдарили морози, він надійно прикрив озимі. І ця різдвяна заметіль нам, хліборобам, на користь – буде волога на полях. А от розчищення доріг від снігу не можна сказати, що проблема, та просто невідкладна і важлива робота. У кожному населеному пункті, де інвестором «Українські аграрні інвестиції», технікою ТОВ «Красноколядинське» ми розчищали сніг. Сподіваюся, що скарга від жителів наших сіл не надходило. Старалися розгорнути замети у кожній, навіть найвіддаленішій вулиці, де живуть люди. Богу дякувати, ніяких надзвичайних подій снігопад нам не спричинив. Техніка працювала і 8 січня, і наступного дня.

Такого ж принципу у боротьбі з негодою дотримуються і директори ПСП «Лан» Володимир Лукаш, СТОВ «Горизонт» Ігор Марченко.

«У селах нашої сільради розчищенням снігу займалися наші інвестори – ТОВ Агрофірма «Обрій LTD», – розповідає Чернецький сільський голова Сергій Дмитрюк. Разом із керуючим відділом Володимиром Немилостяком особисто займалися цим питанням. – Повезло, що негода випала на вихідні, не треба було

дітям до школи добиратися. За них і впоралися із снігом, у кожному населеному пункті дороги прогорнули. Біля школи, сільських соціальних закладів також. Про те, як сільські інвестори боролися із снігом у Сильченковому, розповідали жителі села. Їх (багатьох) розповідь була приблизно такою, як ось у Антоніні Дрозд: «У нас проблем із снігом не було. Трактор агрофірми «Сильченкове» бігав і вдень, і вночі. І до промислу дорозу нам приблизно, і до асфальту...».

«У нас, в Липовому на Білій горі, і до центру села, і до Скороходова вже бага-

то років під'їжд розчищає дорогу від снігу власним трактором Олександр Огій, – так у листі до редакції пише жителька села Надія Грабина, – ми його двічі обирали депутатом сільської ради, тепер він депутат районної ради, а ще він уродженець цього віддаленого сільсько-го кутка. Спасибі, завжди поступає, як справжній земляк і депутат, хоч сам і не живе тут».

Не помилюся, коли скажу, що найтяжче боротися із снігом доводиться нашим селищним комунальникам. «Близько 4-ї години ранку 9 січня наш Т-150, на якому працює Леонід Водолазін,

уже був у роботі. Старалися, але було багато нарікань від жителів, і справедливих. Адже селищні вулички вузькі, не кожному можна прочистити таким об'ємним трактором. Крім того ж цей трактор – єдина одиниця снігоочисної техніки, отож, доки він розчищує сніг у центрі, радгоспі, телефонували із зашкалки, інших вулиць. Щоб очистити всі вулиці селища, потрібний час. Всі знають, що є такі об'єкти, наприклад, як провулок Капініна в радгоспі, де надкрутими сходами таким трактором просто небезпечно проїхати, вулички в районі нафторозвідки... Старався. Із паливом проблем не виникло.

Крім того, працівники нашого підприємства справлялися і з іншими невідкладними роботами – обслуговували в ті дні два похорони в Основі і Липовому. Трапилися проблеми із водонапірною вежею, працюємо там кілька днів. Своєю колективу я хочу тільки подякувати за розуміння...».

9-го ж, після снігопаду,

На фото із Фейсбука: ось як дружно спеціалісти ТОВ Агрофірми «Обрій LTD» рятували від снігу покрівлю тваринницького комплексу. Врятували, не завалилися. Молодці!

ГАЗЕТА – ЧИТАЧ – ГАЗЕТА

ПИШІТЬ, ДЗВОНІТЬ, ЗАХОДЬТЕ...

Шановні читачі нашої районки! Наш колектив вдячний вам за те, що не зрадили своїм уподобанням і залишилися зі своєю улюбленою газетою в прийдешньому році. Про це свідчить тираж, який у січні навіть дещо зріс проти грудневого. Сподіваємося, що кількість наших прихильників тільки зростатиме. За вихідні та післясвяткові дні ми отримували чимало телефонних дзвінків, листів, де ви розповідали про свої свята і будні, раділи і обурювалися, просили дати роз'яснення

через газету злободенних питань. Про все це і йдеться в сьогоднішньому номері.

Бо зв'язок читач-газета-читач завжди був, є і буде однією із запорок актуальності газети. Отож, повідомляйте нам і надалі про те, що вас

хвилює і радує. Переважна більшість наших читачів – люди солідного віку, які роками передплачують районку, навіть, якщо іноді і обурюються, що їм у ній не все подобається, всеодно передплачують, бо знаходять там для себе цікаву

інформацію. Дуже б хотілося, щоб до нашої читачької аудиторії додавалася молодь, знаходячи для себе на газетних шпальтах цікаву і корисну інформацію.

У кожному населеному пункті є якісь проблеми, проживають люди, які можуть бути взірцем і ті, яким треба допомога суспільства. Не мовчіть про це. Словом, за давньою хорошою, дещо призабутою традицією: ПИШІТЬ, ДЗВОНІТЬ, ЗАХОДЬТЕ...

РЕДАКТОР.

Редакція запрошує до співпраці молодих осіб, які хочуть спробувати себе в журналістиці. Претенденти повинні запропонувати різноманітні матеріали, фотографії. Найдосконаліші із них будуть опубліковані в газеті, а їх автори зможуть взяти участь у професійному конкурсі. Вимоги до претендентів: вища освіта, досконале знання української мови, вміння працювати на комп'ютері, комунікабельність.

АНОНС

15 СІЧНЯ відбулися ювілейні збори членів Товариства «Чернігівське земляцтво» у м. Києві з нагоди 20-річчя його утворення.

Традиційно участь у зборах взяла і делегація із нашого району, очолювана головами райдержадміністрації Сергієм Коломайком та районної ради Юрієм Дзюбаном. Про те, як проходило ювілейне зібрання і якою була зустріч із талалаївськими киянами читайте в наступному номері.

22 СІЧНЯ о 15-й годині в районному будинку культури відбудуться урочистості з нагоди Дня Соборності України.

МИЛОСЕРДЯ ДОПОМОЖІТЬ
ВРЯТУВАТИ ЮНЕ ЖИТТЯ

В сім'ї Алли Василівни ЗАРВИ із Довгалівки трагедія – у її сина Ігоря Геращенко, якому лише 16-й рік, тяжке захворювання нирок. Лікарський висновок свідчить, що шансом для життя є пересадка донорської нирки. Мама готова рятувати життя своєму синові, віддаючи йому для пересадки свою нирку, та для складної операції, лікування потрібні кошти.

Якщо ви не байдужі до долі юнака, допоможіть матері врятувати життя сина. Розрахунковий рахунок у Ощадбанку на ім'я Зарва Алла Василівна № 2625851036685.

ЛЮДИНА І ЇЇ СПРАВА

МНОГОЗЕРНЯ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Та що можуть сказати про людину сузі біографічні дані і дати? Хтось, поглянувши на некороткий список трудових переміщень В.М. Ткачова, махне рукою: "О, та він ще той "бігун" з роботи на роботу!" І вони в корені не праві. Суха цифра і дата вам не скаже, що за нею стоїть напружена розумова робота, спалені нерви, творче безсоння, коли не лягає так, як треба і "не грає" мазок на портреті, не складається слово до слова, щоб зазвучало(!), не вписується нота у гаму – страшні творчі муки, а ви кажете "бігун"! У життєвих принципах Ткачова немає такого: зроби, аби з рук, а з ніг саме спаде. Йому вже якщо братися за щось, то щоб не соромно було людям в очі дивитися. Так було і на початку трудової діяльності півстоліття тому старшим піонервожатим Талалаївської школи, і наприкінці її – керівником секретаріату районної ради та виконкому і по тому – заступником голови райдержадміністрації. А скільки всього в отому півстолітті вмістилося, так Боже ж ти мій!

Знаєте, він ледве не став футбольним суддею республіканської категорії. Залишалося один чи два контрольні матчі провести – і звання у нього в кишені! Але прикрість із різким поіршенням зору і – прощавай суддівство. Та тільки не футбол! Без нього Володимир Митрофанович себе в житті просто не бачить. У середині 90-х із групою однодумців за підтримки НГВУ підняли рівень місцевих команд "Нафтовик" до небаченого раніше шостого місця головного чемпіонату області. І сьогодні він на селищному стадіоні не сторонній спостерігач – радіє футбольним успіхам онука Андрія.

Взагалі-то В.М. Ткачов – потомственный учитель, і батько в нього вчитель, і дружина, і донька вчителі. Їхнє кредо – філологія: у нього – російська, у доньки Тамари – українська, а в дружини Марії Степанівни – іноземна. Але чого тільки не було на довгому вчительському віку! Філологія і малювання, образотворче мистецтво і поряд не стоять, та що робити, коли пензль сам до рук проситься і бажання передати свій дар дітям хоч відбавляй. Майже два десятиліття цьому присвятив. То з-під його легкої руки виїшов із Талалаївки у творчий світ великої архітектури Заслужений архітектор України, провідний архітектор Києва Леонід Муляр, зайняла свою нішу в мистецькому загалі відома в Талалаївці і за межами художниці Тетяна Ганжа, на полотні якої задивлялись поціновувачі мистецтва зі столиці і окраїн. А було ж іще і директорування у школі вечірній середній школі робітничої молоді, і завідування райметодкабінетом відділу освіти, і понад півтора десятиліття очолювання райкомунпрофспілки працівників освіти. І між усіма цими нагальними справами на релетицію народної хорової капели, народного ансамблю народної музики і пісні "Олава", народного ансамблю народних музик страх як хотілося (аяжже, 60 років творчої любові із контрабасом!); і шкільний вокально-інструментальний ансамбль його уваги просить. Там, знову ж таки колишній вихованець, Яків Ковалець пісню "Талалаївські тополі" написав і до нього: "Покладіть, Митрофановичу, на музику". Ох, зазвучала їхня пісня у виконанні Анатолія Балюри-старшого! Іхня ж із сином Толею "Нафта і газ" авторства Ткачова. А то, було, в школу кіноустановку отримали – знову Ткачов із тямущими

На фото: В. М. ТКАЧОВ.

Фото В. ТОПЧІЯ.

учнями біля неї, одну з небагатьох тоді в області шкільну кіностудію організували. Тодішній директор школи І.І. Бурка якось розповідав: "Коли постала необхідність будівництва нового шкільного приміщення і треба було написати відповідні листи у ЦК і міністерства, я зрозумів, що без Ткачова тут не обійтись". Отож у фундаменті нової школи є і його цеглина.

А писати – то у нього в крові. Чи це від батька Митрофана Глібовича, котрий друкував у районній газеті свої байки і короткі гумористичні оповідки, чи природа ручку до руки вклала, але він завжди щось цінне занотовував – з історії, з буденного життя. На "згодиться". Діти, як відомо, ідуть далі від своїх батьків. Оце "згодиться" знадобилося Володимирі Митрофановичу вже скоро по закінченні активної трудової діяльності. Ткачов – це фонтан ідей. Йому на пенсії не си-

диться. Йому придумується й придумується всяке добро на користь громади. Куди оті нотатки? У книгу! А книга ж так просто не пишеться. Потрібні одностороння організація, яка б узялася за справу, за написання історії району. Так виникла "Олава" – громадське літературно-мистецьке об'єднання на чолі з В.М. Ткачовим. І вже у його доробку дві книги – "Нехай пишеться" Я. Ковальця і "Березівка" авторського колективу об'єднання. Чому саме Березівка, а не якесь інше село? Бо це його вотчина і дідизна. А і Липове, і Талалаївка, і Ярошівка, і села більші та сільця ще будуть. Вони рядками фундатора і керівника "Олави" уже лягають на папір. Пиши, поки пишеться. Так цілих 80 вже! Ну то й що! І не вже, а ще тільки 80! І попередити стільки планів і недоробленого діла...

О. ЛИПІН.

ДЕКОМУНІЗАЦІЯ

ЩО РОБИТИ З ДВОМА ТАЛАЛАЇВКАМИ В ТАЛАЛАЇВСЬКОМУ РАЙОНІ?

Історична назва с. Сильченкове Талалаївського району Чернігівської області – Талалаївка.

Перша письмова згадка історичної назви відноситься до 1629 року, тобто ще за 19 років до початку славетної національно-визвольної війни під проводом Богдана Хмельницького. У 1921 році с. Талалаївка Роменського повіту Полтавської губернії перейменовано комуністичним режимом на Сильченкове в пам'ять про уродженця цього села Сильченка Севастяна Митрофановича – голови та комісара волревкому. Ця назва, практично, невідома сучасним українцям, вона означає офіційну жаргонну назву більшовицького органу влади: волосного революційного комітету – тодішньої найнижчої адміністративно-територіальної одиниці у радянській Росії

до 1922 року.

У квітні 1921 року один із загонів Нестора Махна атакував місцеву владу у селі і вбив згаданого Сильченка, кількох міліціонерів та інших представників комуністичного режиму. Нагадаємо, що саме в ті часи більшовицька влада проводила політику продрозкладки. Це означало вилучення всього зерна, крім того, що потрібне для посівної та харчування, а норми визначалися умовно, що позбавляло селян можливостей щось мати на обмін і навіть часто не вистачало для власного споживання. Додатково продовольство більшовики почали вилучати і для голодуючих із Поволжя Росії. Це створювало нестерпні умови життя селян і штовхало до збройного опору ненажерливій владі.

Безумовно, назва села Сильченкове підлягає перейменуванню відповідно до підпункту «є» пункту 4

частини 1 статті 1 Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки» від 9 квітня 2015 р. № 317-VIII.

Проте виникає питання: як можна повернути славетну історичну назву, коли існує райцентр – селище міського типу Талалаївка?

Цей населений пункт засновано у 1877 році як пристанційне селище біля залізниці, що була побудована у 1873 році. Назву нового поселення запозичено від села Талалаївка, що знаходиться всього за 7 км від нього. Отже, просте повернення назви неможливе, воно викличе плутанину.

Спробуємо знайти варіант вирішення проблеми з досвіду наших предків. Так, у Чернігівському районі Чернігівської області існують села: Но-

вий Білоус і Старий Білоус. В Україні додавання до базової назви населеного пункту або об'єкту топоніміки у ньому прикметників «Новий» або «Старий», або щось інше, практикувалося здавна. Таким чином, за такими прикладами село Сильченкове Талалаївського району Чернігівської області можна перейменувати на такі назви: «Стара Талалаївка» чи «Нова Талалаївка». За бажанням можна знайти й інший пристойний і благозвучний прикметник до історичної назви.

Проте, це проблема і вибір саме громади села та її сільської ради, а Верховна Рада України відповідно до Закону має до 21 лютого ц.р. вже проголосувати нову назву. ЯКУ?

Сергій БУТКО, представник Українського інституту національної пам'яті у Чернігівській області.

СОЦІАЛЬНИЙ ЗРІЗ ЦЕ АКТУАЛЬНО!

ОБОВ'ЯЗКОВИЙ ПЛАТІЖ: ПЛАТИТИ ЧИ НІ

Це питання хвилює переважну більшість тих, хто отримав субсидію для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг. Особливою тривогою люди переймаються, отримавши квитанцію за спожитий газ. «Поясніть, що таке обов'язковий платіж? Як із ним бути? Напишіть роз'яснення в газеті», – із такими проханнями у телефонних дзвінках і безпосередньо майже щодня звертаються наші читачі. Теплі листопад та грудень дозволили зеконотити виділені згідно із розрахунками куби газу. Дехто примудрявся цілодобово «випалювати куби» із відчиненими квартирками, дехто добросовісно економив і тепер не знає чи сплачувати за фактично використаними кубами газу, чи ще й наперед, адже сума «обов'язковий платіж» значно перевищує суму за фактично використаними кубами газу. Як бути в такому випадку? Ситуацію коментує начальник відділу призначення допомог районного управління соціального захисту населення Галина ФЕДЮК.

Відповідно до Положення про порядок призначення та надання населенню субсидій для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21.10.1995 року № 848 із змінами і доповненням (далі Положення), субсидія призначається у розмірі різниці між вартістю житлово-комунальних послуг у межах соціальних нормативів користування послугами з урахуванням пільг, які надаються відповідно до законодавства, і обсягом визначеного Кабінетом Міністрів України обов'язкового відсотка платежу.

Пунктом 15 Положення передбачено, що громадянин, який призначено субсидію для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, зобов'язаний щомісячно сплачувати свою обов'язкову частку витрат на оплату цих послуг. У разі, коли вартість фактично використаної послуги менша, ніж обов'язкова частка витрат на оплату цієї послуги, громадянин сплачує її фактичну вартість. Сума субсидії, яку структурними підрозділами з питань соціального захисту населення було перерахова-

но на рахунки організацій-надавачів комунальних послуг для оплати їх вартості в розмірі соціальних нормативів і яка не використана домогосподарством внаслідок економії споживання послуг, зараховується організацією-надавачем комунальних послуг, як оплата послуг, у тому числі обов'язкової частки платежу домогосподарства, на наступні розрахункові періоди.

Наприклад:

Для домогосподарства з однієї особи надана субсидія на житлово-комунальні послуги в межах соціальних нормативів з розрахунку 396,93 м куб газу на місяць. Відповідно розмір плати за житлово-комунальні послуги складає 2135 грн. 53 коп., розмір обов'язкового платежу, визначеного відповідно до чинного законодавства, складає 1105 грн. 00 коп., та розмір субсидії – 1030 грн. 53 коп.

Домогосподарством протягом місяця спожито 180 м куб. газу, відповідно розмір плати за спожиті послуги складає 648 грн. 00 коп. (180 x 3,60 грн), і не перевищує розміру обов'язкового платежу (1105 грн.). У даному випадку домогосподарством сплачується плата за фактично надані послуги в сумі 648 грн.

ДОПОМОГА ОДИНОКИМ МАТЕРЯМ

Уряд удосконалив порядок призначення допомоги одиноким матерям та дітям, батьки яких ухиляються від сплати аліментів. Відповідну постанову Кабінет Міністрів України ухвалив 25 грудня.

Документ прийнято з метою приведення у відповідність до норм Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України порядків призначення і виплати державної допомоги сім'ям з дітьми, тимчасової допомоги дітям, батьки яких ухиляються від сплати аліментів, та забезпечення своєчасної виплати одержувачам». Зазначений закон, схвалений Верховною Радою України 24 грудня 2015 р., набуває чинності з 1 січня ц.р.

Допомога на дітей одиноким матерям (батькам) надаватиметься у розмірі, що дорівнює різниці між 100% прожиткового мінімуму для дити-

ни відповідного віку та середньомісячним сукупним доходом сім'ї.

Тимчасова допомога на дітей, батьки яких ухиляються від сплати аліментів, становитиме різницю між 50% прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку та середньомісячним сукупним доходом сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців.

Уряд установив, що для громадян, які звернуться у період січня-березня 2016 року за наданням допомоги одиноким матерям та тимчасової допомоги дітям, батьки яких ухиляються від сплати аліментів, не мають можливості утримувати дитину за новими умовами, зазначені допомоги призначаються з 1 січня 2016 року.

Галина ФЕДЮК, начальник відділу допомог райуправління соціального захисту населення.

УТОЧНЕННЯ

У номері газети за 19 грудня минулого року допущено неточність у інформації «Обрано склад постійних комісій». Комісія з питань реформування, законності та протидії корупції очолює Бовкун Юрій Вікторович, заступник голови постійної комісії – Лазаренко Людмила Григорівна, секретар – Максимейко Олег Миколайович.

ЖИТТЯ І ДОЛІ

РОКОВАНІ І НЕЗНИЩЕННІ

Є святі дати у нашого народу. Пам'ятати їх, шанувати, урочисто віншувати чи просто тим чи іншим чином відзначати – теж святий і просто людський обов'язок. Серед них – визволення Чернігова, нашої області, України від фашистських загарбників. Фашизм, якої б мاستі він не був, залишається не просто "в'язкою пруття", як зазначається у словнику з точки зору етимології слова, а тією гадючою політичною, людиноненависницькою течією, в основі якої лежать шовінізм і расизм, тобто тяга до надлюдськості, поневолення людей, цілих націй аж до їх знищення.

Щоб не допустити такого і в нинішньому, і в майбутньому, людям треба завжди діяльно гуртуватися на постійний спротив проти цього. Адже він, фашизм, дивися, випускає пазури то там, то там. Тож і минулих, і сучасних фашистів – випікати й гартувати, і будь-яким залізом.

Якось я почав говорити про 21 вересня 1943 року, про дату визволення

На знімку: подружжя КОНДРАТЕНКІВ із правнучком Максимком.

Чернігівщини від фашистів, нашим молодим сучасникам. Вони мене підправили і з боєм у голосі ніби звернулися до всієї планети: а як нині визволяти Україну від сучасних російських агресорів-терористів, котрих називають фашистами? Он як вийшло – українці разом із росіянами били гітлерівців у минулій

війні, а тепер так званий старший слов'янський брат знищує аж ніяк не меншого брата. Я з великим боєм кричу про це. Не проходить і мій біль від нищення українців у 1941-1945 роках. Ось хочу розповісти про недавню зустріч в одній ветеранській сім'ї, де обоє, і чоловік, і жінка, вже ма-

ють по вісімдесят із гаком літ. І мені стрельнули в серце їхні коротенькі, але вражаючі спогади про те, як за ним, тоді десятирічним Віктором, у сорок третьому гналися фашисти, на котрих наступали наші війська. Як вона, маленька Ліда, вивозила, вилітала з погребу на зустріч волі.

ЧЕРВОНИЙ ГЛІД МАЛОГО ПАРТИЗНА

Віктор Іванович Кондратенко, що мешкає в Талалаївці по вулиці Фрунзе, разом із дружиною в ті вересневі дні заготовляв усялякі соління. Добре вродило помідорів, яблук. Тож крутять, консервують, закривають. А ще на їхньому городку червоніють грона гліди. Гліди й він у продуктової, консерваційній арсеналі і в лікувальну настоянку. Цей глід, дивися, та й нагадав Вікторові Івановичу юліючий вересень 1943-го. Йому тоді вже було десять літ. Саме пас корівок, свою кобилу Ісхру й сусідського коня в Обухівському ярі. Тут було повно того гліду. Наїдавсь, лускав його, як цукерки, любив кисло-солодку приманку. Кинув його червону хожурину за шкуру – і занімів. Понад ребрами яру на двоколісних «бїдах-каретах» в одноконку неслися схаралуджені фашисти. Гнані радянськими військами, втікали вони з України. Та, втікаючи, робили багато шкоди.

На голові у Віктора – військова пілота. Побачили його біля гліду – повернули на хлопця. Віктор стрибнув на свою Ісхру, прив'язав до неї сусідського коня – і вдарив галопом на Блотницю, на Поповичку, на роз'їзд, у бік залізниці. За ним – фашистські «бїди-карети». Треба тільки уявити, яка це була погоня. Сусідський кінь примудрявся при кожному різкому порухові бити Вітька в бік. Це дещо гальмувало нестримний біг. Раптом прив'язаний кінь одірвався, його загребастали німці. Хлопець думав, що погоня цим закінчиться. Але ні. Втівав чимдуж до дядька Івана, зіскочив з кобили. Й швидко зловили нападники. А разом із нею – Вікторове лоша. Яке воно розумненьке було у нього. Любили одне одного. Знайде воно Вітька, стане перед ним дибки, ніби салют віддає, і ставить йому ноги на плечі.

Недовго думаючи, Віктор побіг забирати лошу. У кого? Що ти задумав, хлопець? Перебіг стерню, хотів брати на роз'їзд. І раптом над головою задзвичали кулі. За стернею – борозна. Туди, у борозну. Лежить і майже не дихає. То хоче зріватися, щоб утекти далі. Так і робить. А кулі ніби чекають на це. Свисстять над ним, одна одну пересвищують. Так разів зо п'ять він підводився з борозни і знову під кулями ховався туди. На нього вже йшли з усіх кінців. Наздогнали, оточили. Пілота стримить, не спадає з голови.

– Спіймали партизана, – джержотять німці.
– Та який він партизан? – підбіг смертельно зблідлий дядько.
– Малий партизан, – торочать своє німці.

А таки відпустили. Така була історія. Про це Віктор Іванович розповідав мені у дворі свого обійстя.

Вітя КОНДРАТЕНКО.

Проти вікна коридору я побачив отой їхній домашній глід. Віктор Іванович перехопив мій погляд – усміхнувся стиха. Може, згадав той дикий глід сорок третього понад Обухівським яром.

А грона на дереви – як зоринки. Не боюся високих слів і скажу, що там є й зоринка самого Віктора Кондратенка, того малого "партизана", що по ньому стріляли німці.

P.S. Так відбулося, що доля, вже зріла молодість, звела цих дітей сорок третього. Вони створили сім'ю, радіють маленькому правнучкові. І так хочуть, і моляться, щоби над Україною було мирне небо.

ОДАРЧИНЕ ТАК ПАХЛО МОЛОКО

Уже другий тиждень вересня 1943-го Кулина Сердюкова з дітьми – восьмирічною Лідою й молодшим Толиком – та бабусею Одаркою ночують і днюють у погребі. Німці, відступаючи, витурили їх із хати – і живи як знаєш. А погріб – блаженський, земляний, просто викопана яма, сьак-так накрита, із влажною лядою та хитливою драбиною. Під боки – всяке ганчір'я. Добре, що не зима. Аби хоч соломи якої. Та не було. Харчі – печаль одна. Зверху, в хаті, отаборились окупанти. Вони відступали від натиску радянських військ, а проходячи наші села, під час захеканих зупинок шалено, загрозово рвались до українських харчів, тепла й даху над головою. У одного з них, як згадає ота тоді восьмирічна Ліда, а нині вже давнєсеняка пенсіонерка Лідія Антонівна, було багато ковдр, котрими німець обмотувався на ніч. А ночі вже дихали щемким холодом.

Світав ранок 17 вересня. Його побачила мати, відкриваючи лядку. Сонце ще тільки проймаюся, Небом йшли розгінні брунатні збрижі, які ніби розчісували землю, хутір Нинів, що поруч із Талалаївкою, вулицю Пролетарську, погріб Кулини Сердюкової. Долітали якісь цокотливі звуки з боку нинівської дороги. Жінка хотіла швиденько закритися, аби сховатися від невідомих звуків. І раптом над напіввідкритою лядою стрельнув молодий голос: "Вилазь, мамаша, это свои". Цей голос і нині звучить у душі, в серці Лідії Антонівни. Повз погріб, до хати, з вересневого ранку проходили солдати-визволителі. Бабуся Одарка одразу стала доїти корову. Цівочки молока радісно билися об стінки цеберка. У ранковій тиші було особливо видно, як воно парує, здіймається паром вгору. І ставало аж запаморочливо від того, як те молоко пахне. Бабуся по черзі давала по чашці молока кожному солдатку і плакала від радості, примовляла до хлопців у гімнастерках: "Пийте, ріднесенькі, там, на фронті, троє моїх синів – Никифор, Яків і Антон".

– А я, – пригадувала Лідія Антонівна, – сиділа на лежанці й чекала, що ось-ось разом із цими солдатами знайде в хату і мій батько, а бабуся і йому наллє молока. А в хаті після німців купа лайна. Та ще й під образами. Німецькі вояцькі штани. Мабуть, у кальсонах тікав із Нинівського, з Пролетарської.

Яків КОВАЛЕЦЬ,
сміт Талалаївка

Ліда СЕРДЮК.

ЦЕ ХВИЛЮЄ

ТУБЕРКУЛЬОЗ НЕ ВІДСТУПАЄ

ДО РЕДАКЦІЇ звертаються наші читачі, розповідаючи про факти, коли хворі на туберкульоз люди, нехтуючи всякими застереженнями, перебувають у громадських місцях. Чи є небезпека зараження на туберкульоз і взагалі про нинішній стан захворюваності на цю хворобу в Україні і в нашому районі розповідає районний лікар-фтизіатр Микола ЩЕПІНСЬКИЙ.

– Незважаючи на прогресивні кроки у лікуванні багатьох небезпечних у наш час хвороб, небезпека захворювання на туберкульоз залишається загрозливою. За офіційною статистикою, в Україні щорічно вперше діагностують це захворювання 32 тисячам осіб. Виліковуються від туберкульозу приблизно 60 відсотків хворих, близько 8 відсотків переривають лікування, 12 відсотків помирають, це приблизно 20 осіб щоденно. Не є винятком і наш район. В 2014 році від туберкульозу померло 5 хворих, в минулому році – 1. На даний час у тубкабінеті на диспансерному обліку перебуває 94 хворих, із них 16 мають активну форму туберкульозу, з них 10 хворіють на відкриту форму.

– Наскільки небезпечні такі хворі для оточуючих громадян і як проходить їх лікування?

– У минулому році в нашому районі виявлено 9 хворих на туберкульоз, із них 6 хворіють на відкриту форму, 2 – позалегеновий туберкульоз – це незаразна форма захворювання, а ось хворі з відкритою формою мають негайно лікуватись, щоб не поширювати захворюваність на оточуючих громадян. Якщо у вас відсутні симптоми, а лікар підозрює хворобу, необхідно обов'язково пройти обстеження. Після встановлення діагнозу треба відразу розпочати лікування.

Всі хворі з відкритою формою туберкульозу госпіталізуються у базові стаціонари, де проходять інтенсивну фазу лікування, яка триває 2 місяці. Протягом інтенсивної фази заразний пацієнт стає незаразним, зникають всі симптоми захворювання, в легенях відбувається значне покращення. Потім хворі переходять на підтримуючу фазу лікування, яка триває щонайменше 4 місяці. За цей час закріплюються досягнуті результати лікування. Після завершення основного курсу лікування мікобактерії втрачають здатність розмножуватися і захворювання вже не повертається. Але все це відбувається за умов дотримання всіх правил лікування, визначених лікарем.

Якщо ж цих правил не дотримуватись, захворювання переходить у хіміорезистентну форму. Хворі із хіміорезистентним туберкульозом також протягом року госпіталізуються в ЧОПТД, де їм проводять курс обстеження і призначають схему лікування. На даний час із 7 таких хворих, 5 знаходяться на стаціонарному лікуванні в обласному тубдиспансері, двох, як і планувалось, буде відправлено на лікування у січні.

– Хто має найбільший ризик захворіти туберкульозом?

– Прогнозувати складно. Порівняно із СНІДом чи деякими іншими небезпечними хворобами туберкульоз має ту особливість, що ймовірність заразитися ним набагато більша, ніж іншими інфекціями, бо туберкульоз – це повітряно-крапельна і повітряно-пилова інфекція. Достатньо побувати із заразним хворим у будь-якому громадському місці – транспорті, магазині, кінотеатрі, іншому місці з великим скупченням людей, щоб заразитися. До того ж, підступність хвороби в тому, що тривалий час інфекція в організмі людини розвивається без будь-яких зовнішніх ознак. У цей період мікобактерія туберкульозу, яка потрапила в легені, починає розмножуватися. Імунна система, якщо організм не ослаблений, намагається зупинити цей процес, але коли ступінь ураження набуває значних результатів, людина починає відчувати нездужання, в неї спостерігається кашель, що триває понад 2 – 3 тижні, рясне потовиділення вночі, слабкість, безпричинна втрата ваги, підвищення температури без видимої на те причини.

– І останнє. Чи виліковний туберкульоз?

– Туберкульоз виліковний при умові раннього виявлення, ефективного лікування та дотримання рекомендацій лікаря. Якщо у хворого виявили туберкульоз на ранній "незаразний" стадії, то хворий може лікуватися в районного фтизіатра в тубкабінеті за місцем проживання.

– Дякую за роз'яснення.

Розмову вела
Віра КЛИМОВА.

ПЛЕКАЙ ДОБРО, ВОНО ПОВЕРНЕТЬСЯ ДО ТЕБЕ...

Про це ні на мить не забуває колектив дитячого ясли-саду «Сонечко». І це правда, що у свята наші чудові вихованці стають просто особливими.

Вони вірять у казку... і так хочеться, щоб якомога довше ніщо не затьмарювало їхній наївний світ. А чародійні герої не скупилися на свою увагу. Особливо чекала малеча Святого Миколая. До свята діти старанно готувалися, вчили вірші, пісні, танцювальні номери, власноруч робили прикраси на ялинку. Розпочалося свято традиційною піснею «Ой, хто, хто Миколая любить», потім лунала щира молитва до Миколая Чудотворця. Діти брали участь в різноманітних забавах та конкурсах. Ніхто не залишився без солодкого подарунка від Святого Мико-

лая, дитячій радості не було меж. А Святим Миколаєм цього року став для нашої малечі народний депутат Валерій Давиденко.

Зустріли Новий рік, на порозі Різдва. Завдяки яскравим новорічним виставам, які підготували діти та працівники нашого садочка, діти, батьки, працівники садочка отримали масу позитивних емоцій.

Вже стало традицією у ДНЗ «Сонечко» проведення тематичних розваг «Щедрівки та колядки», Різдвяного вертепу. Діти вивчали колядки, щедрівки, посівальні пісні, розігрували сценки народних звичаїв, продемонстрували неабиякі артистичні здібності та таланти. У щедрівках пролунали побажання господарям багатого врожаю, здоров'я

всій родині, добробуту, приплуду худоби, миру та злагоди в домі.

Із великою радістю дівторга зустрічала Діда Мороза та Снігуроньку, які принесли з собою не лише гарний настрій, а й чудові подарунки, які отримали малята завдяки селищному голові Юрію Величку та спонсорській допомозі НГВУ (завдяки клопотанню А. Я. Копчак).

Свято закінчилося, а теплі враження від нього залишилися, щоб зігрівати серця дітей добром і любов'ю. Віриться, що всі вони виростуть хорошими людьми, які в майбутнє заберуть із собою і народні традиції, і звичаї.

Світлана
ВЕРХОГЛЯД,
завідувач дитсадком
«Сонечко».

ЗДРАСТУЙ, РІК НОВИЙ!

Морозним і сонячним днем завітало свято Нового року у Сильченківській будинку культури. Найбажанішим воно було для учнів 1-4 класів місцевої школи. Діти водили хороводи із Снігурочкою і Дідом Морозом докіль граючої всіма новорічними барвами ялинки, читали вірші, співали пісні, розгадували загадки, проводили ігри і розваги.

Підготували святкову програму для дівторга вчителі початкових класів В.І. Клименчук, С.А. Загурська і вчитель музики Н.М. Товкач. Наприкінці карнавалу Дід Мороз вручив дітям подарунки, які йому в торбину поклали місцеві підприємці Ю.В. Манівський і К.І. Андрусенко.

Тетяна ЧЕМЕРИС,
сільський бібліотекар,
Галина СТОПНИК,
директор будинку
культури.

ДИТЯЧИЙ РАНОК

З Новим роком вас,

малята!

Будем весело кружляти,
Про ялинкою слівати!
В коло всі мерщій

ставайте,

Рік Новий зустрічайте! – такими словами розпочала дитячий новорічний ранок у селищному клубі Снігурочка.

Діти водили хороводи біля ялиночки, відгадували загадки. Брали участь у конкурсах на кращі пісні, вірші, за виконання яких Снігурочка та Дід Мороз нагороджували цукерками та призами.

За кращі новорічні костюми діти теж одержали призи.

Щоб новорічне свято відбулося цікаво і весело, селищна рада виділила кошти на цукерки та призи, а також допомогли підприємці Оксана Беримець та Олена Лазоренко. Щиро дякуємо ліснику Анатолію Скороходу за допомогу в придбанні ялинки.

Валентина ЛИЗЬКО,
завідувача селищним
клубом.

ТРАПИ ІІІ

ХОТІЛОСЯ б трохи нагадати про традиції святкування будь-яких свят. Коляда – свято народження Сонця. Воно відзначається протягом двох тижнів – з 7 по 19 січня. Сюди входять великі свята – Різдво, Василя та Водохреща.

Вечір, що передувє Різдвові, називається Святвечір, Багатвечір. Багата кутя. До нього стараються впоратись з усіма господарськими справами та зготувати дванадцять пісних страв, серед яких обов'язково мають бути кутя, узвар, пироги з квасолею чи капус-

тою, тушкована картопля. На Святвечір усі члени родини збираються вдома. Господар заносить у хату сніп пшениці, жита чи вівса і ставить на покуті. Господиня вносить кутю – основну обрядову страву. Горщик з кутею ставлять на покуті в кубельце, зроблене з запашного сіна (пробраз ясел, в яких Мати Божа народила сина). Сіно стелять на підлозі під столом та на столі. На чотири кути столу під скатертину кладуть часник (щоб нечисту силу

У РАЙОННОМУ будинку культури для дітей була представлена театралізована вистава. Учасники драматичного гуртка «Млин» РБК вийшли на сцену в образах казкових героїв – Хранителька Часу

(Євгенія Мусієнко),
М а ш а

(Юлія Золотопер), Дракончик (Олександр Приходько), Мишеня (Катя Богданович), Гноми (учасники молодшої групи танцювального колективу «Каскад»), Баба Яга (Ніна Ступнік), Дід Мороз (Вадим Бурденко), Снігуронька (Юлія Чикиш).

У концертній програмі виступали учасники художньої самодіяльності РБК, школи мистецтв, Центру ДЮТ: дитячий вокальний ансамбль «Веселка», вокальний ансамбль «Світлич», танцювальний колектив «Абсолют», танцювальний дует наймолодших учасників свята, вихованців дитячого садочка «Сонечко» Станіслав Сінько та Поліна Шимченко, танцювальний колектив «Каскад», молодша група танцювального колективу «Каскад», солісти Лера Стеценко, Катя Богданович, Ангеліна Константинова, Світлана Галаган, Юлія Григоряк, Світлана Галаган та Артем Сердюк. Маша разом з Бабою Ягою провела цікаві ігри, зарядку з дітьми. Всі діти із задово-

ленням відгадували загадки, розповідали віршики Дідові Морозу, танцювали разом із Снігуронькою в хороводі. Вони отримали солодкі подарунки.

Адорослих чекала святкова програма «Новорічні

подарували всім гарний настрій, продовжили вітати глядачів дует Юрія Штима та Галини Михно, Наталії Коток та Марини Лендел з с. Чернецьке, Юрія Штима та Юлі Гадючки, танцювальний дует – Іван

У НАС В НОВОРІЧЧЯ

зустрічі». Її учасники – солісти РБК та учасники художньої самодіяльності сільських будинків культури. Слова привітань звучали від голови районної ради Юрія Дзюбана, і традиційно власний вірш.

Ведуча Юлія Золотопер розповідала про особливості святкування Нового року і чого чекати від червоної вогняної Мавпи кожному знаку зодіака. Звучали новорічні вітання, побажання, пісні у виконанні солістів Ніни Ступнік, Ілони Корнієнко, Оксани Москалець, Юрія Штима, Вікторії Худопій, Галини Михно, Марини Лендел, Ірини Грабини, Юлі Гадючки, Алли Карпенко. Звучали бурхливі оплески для улюбленого дуету всіх жінок – Юрія Богдановича та Миколи Залізного, прекрасного дуету у складі Ніни Ступнік та Євгенії Мусієнко, Галини Семінько та Світлани Гучок, юних талановитих дівчат Вікторії Яременко та Ірини Кондратенко, для всіх присутніх вони співали «Різдвяну» пісню, разом з танцювальним колективом «Каскад»

Петрусенко та Оксана Лисенко, дует Алли Карпенко та Ірини Грабини з с. Понори, танцювальний колектив «Барви» представили глядачам чудовий циганський танець. Фінальну пісню виконали тріо «Глорія» та Юрій Штим. Колектив РБК висловлює вдячність всім учасникам новорічної програми. Спонсорську допомогу для проведення дитячого ранку та концерту «Новорічні зустрічі» надали: Дар'я Алексеева, Світлана Позняковська, Галина Василенко, Інна Батюта, Алла Небаба, Юрій Горбань, Геннадій Тригубченко, Анатолій Чечотенко, Алла Остапенко, Микола Василюха, Світлана Василюха, Алла Литвищенко, сектор у справах сім'ї, молоді та спорту РДА (солодкі призи). Дякуємо за вашу підтримку, бажаємо успіху і всього найкращого в 2016 році.

Юлія ЗОЛОТОПЕР,
методист по роботі з
дітьми та молоддю
РБК.

ДІД МОРОЗ НА СВЯТО ЙДЕ І СНІГУРОНЬКУ ВЕДЕ...

ТАК, саме так, в переддень Нового року від оселі до оселі з привітаннями і подарунками завітали зимові гості від нашого селищного депутата Оксани Леонідівни Сенчі, подарувавши частинку святкового настрою як дітякам, так і дорослим. Спасибі від душі. Нехай у вас все буде добре, Оксано Леонідівно!

ЖИТЕЛІ вул.
Перемоги в Талалаївці.

НОВИЙ рік – завжди радісне і веселе свято для дітей. З нетерпінням його чекали і учні Понорської школи. Яке ж свято без подарунків! Цього року спонсором свята стали директор ТОВ «Понори» А. О. Іванов, сільський голова Є. В. Чирва, приватні підприємці Н. В. Дула, П. С. Дула, О. В. Ілляшенко, заступник голови батьківського комітету Ю. О. Голуб.

Валентина
ВОРОШИЛОВА,
директор школи.

СВЯТВЕЧІР У МУЗЕЇ

відігнати).

Як тільки на небосхилі з'явиться підвечірнє різдвяне зірка, усією родиною сідують до столу. Пізніше діти відносять обрядову вечерю своїм хрещеним. Удосвіта, після закінчення нічної Божої служби, діти йдуть вітати родичів та сусідів із святом Різдва Христового. Привітальників щедро обдаровують. Вважається, чим більше колядників завітає до хати, тим щедрішим буде Новий рік. У гості ходять в обід, колядують за столом.

Про все це я розповідала гостям, яких спеціально запросила до музею, щоб разом пригадати наші традиції. У музеї їх чекали сніп на покуті, кутя в горщику у кубельці сіна, дванадцять пісних страв на столі. Все це гості мали змогу скуштувати. Для них звучали колядки та щедрівки у виконанні вихованців школи мистецтв. Як і годиться, вони були щедро обдаровані господинею. Всіх присутніх зацікавила розповідь про святкування Різдва, Старого нового року, Водохреща, приготування та святкування Багатої куті, Щедрої куті, Голодної куті.

На виставці були представлені вироби на новорічну тематику учнів Талалаївської школи.

Щира вдячність спонсорам свята Володимиру Середи, Світлані Позняковській, Олександрі Василюсі, Віктору Прядці. Здоров'я усім, щастя, добра, достатку та миру. З Новим роком!

Олена ОГПІ,
директор
Талалаївського музею.

На фото: колядувальники в музеї.

Фото Олександра СМАЛЬКА.

СВІТЛА НЕ БУДЕ з 9-ої до 16.30

18 січня – с. Красний Колядин, вул. Робітнича.

18 січня – с. Сильченкове, вул. Чкалова, сільська рада, АТС.

19 січня – с. Грабщина, вул. Лісова.

19 січня – с. Українське, вул. Кірова.

20 січня – с. Грицівка, вул. Партизанська.

20 січня – с. Красний Колядин, вул. Шевченка.

21 січня – с. Харкове, вул. Науменка.

21 січня – с. Махаренкове, вул. Лесі Українки.

22 січня – с. Довгалівка, вул. Лугова (09.00 – 16.00).

РАЙОН ЕЛЕКТРИЧНИХ МЕРЕЖ.

ВІД ХАТИ ДО ХАТИ НОВИЙ РІК СТРИЧАТИ

КОЛЯДКИ, щедрівки, засівання... Ці давні традиції нашого народу побутують і в сучасному суспільстві. Кажуть, що коли до хати не зайшли щедрувальники чи засівальники — це недобра прикмета. На жаль, давні прекрасні традиції усучаснюються, але не краще — нерідко буває, що пірижок чи печиво, яким господарі пригостять щедрувальників, вони недбало залишають відразу ж за ворітьми. Певно, дома не роз'яснили їм, що цим не тільки ображають господарів, а, як казали люди старі, гріх так робити, і йти до людської оселі треба, перш за все, із щирим побажанням добра і щастя його господарям. Ось цих юних красунь добре навчили як щедрівочки дарувати, щоб людям були до душі.

Витягли вони із бабусиних скринь яскраві хустки, щедрівки такі вивчили, що аж слюзу пробиває, бо у них все про сьогодні — побажання здоров'я і миру. І це найголовніше.

14-го по дорозі на роботу стрічала рум'яних хлоп'ят-підлітків, які бігали від хати до хати. Веселі, про рукавиці, певно, і не згадали, щоки аж горять рум'янцем. У багатьох перехожих вони викликали усмішку. Інших тата поважно від хати до хати (родичів чи друзів) возили на машинах. Чесно кажучи, їм можна поспівувати, бо комфорт у щедрівках із засіваннями ніби й ні до чого. А інші он через соцмережі щедрують і засівають — і нічого, але так хочеться, щоб все було по-справжньому!

Олександра ГОСТРА.

15 СІЧНЯ минає 3 роки, як неблаганна смерть вирвала з наших рук нашу найдорожчу, неоцінну, талановиту, рідненську доню, маму, племінницю і сестричку Віру Володимирівну КОБЗАР (БЕЛІК) із селища Советській міста Виборг. Минають дні, минають роки, та не минає біль душі, а тільки згадка про минуле і плач нестерпний на душі. Ти була весела, життєрадісна, усміхалася, поки сонечко радісно світило Тобі. Та прийшов той час, як сонечко вмить зайшло і згас денечок — загинув Твій рідненський синочок і Ти осиротіла назавжди. Пішла Ти з життя, не витримавши найтяжчої муки, залишившись без найдорожчої надії. Тепер лежите з синочком поряд у чужій Виборзькій стороні, а в мене слюзи ллються градом, біль нестерпний на душі.

Твоїм іменем названа школа, вічна пам'ять належить Тобі. А ми вічно сумуєм і плачем. Вічно тужимо всі по Тобі. Хай земля Тобі буде м'яким лебединим пухом, а душі Твоїй царство небесне і вічний спокій. Хто знав Віру Белік, пом'яніть тихим словом.

Вічно сумуючі МАМА і всі рідні.

20 СІЧНЯ минає 10 років, як трагічна смерть вирвала із життя нашого найріднішого, найдорожчого, найлюбимішого, синочка, внучка, братика і племінника Колю КОБЗАРА із селища Советській міста Виборг. Коля був ввічливим, життєрадісним, працьовитим, слухняним, обдарованим музикантом і співаком, талановитим хлопцем. Коля навчався у Ленінградській консерваторії, допомагав друзям у навчанні, за що вони його любили і поважали. Любив проводити дискотеку, допомагав мамі у гастролях за кордоном. Та в одну мить над нами нависла чорна хмара — трагічно загинув наш внучок Коля, і відтоді життя змінило свої барви. Нашому горю немає меж.

Царство небесне Тобі, наш рідний внучок, а душі Твоїй вічний спокій. Земля Тобі м'яким лебединим пухом. Хто знав нашого Колю (бо виростав він у бабусі в Талалаївці), пом'яніть тихим словом.

Вічно сумуючі БАБУСЯ, ДІДУСИ, ТЪОТИ і ДЯДІ з сім'ями, БРАТИ.

29 ГРУДНЯ перестало битися серце Павла Сергійовича ІЛЛЯШЕНКА, який до схилу літ проживав у Талалаївці, на рідному «зашпаллі», працював на хлібокомбінаті. Переїхавши до дітей, він завжди снував за рідним селищем, його людьми. Для нашої родини — це втрачено, бо Павло Сергійович був хорошим дядьком, з його відходом вже й обривається зв'язок поколінь. Таке життя. Згадуємо його з повагою і любов'ю. Знаємо, що в Талалаївці багато хто знав і шанував Павла Сергійовича, отож разом із нами пошліть щирі молитви за його вічний спокій.

Племінниця ЛЮДМИЛА і її чоловік ВАЛЕРІЙ.

Співазасновники газети — Талалаївська районна рада, районна державна адміністрація, Талалаївська селищна рада, трудовий колектив редакції газети «Трибуна хлібороба».

Редакція не завжди поділяє думки авторів публікацій. За достовірність фактів і цифр, за відповідність їх вказаним джерелам, згідно із законом про пресу, несе відповідальність автор.

КУПЛЮ

МЕД і ВІСК оптом. Тел. 066-094-11-17, 067-132-64-25.

Найдорожче БИКІВ, КОНЕЙ, а також КОРІВ і ТЕЛИЦЬ. Тел. 097-299-56-86, 066-712-58-73.

МЕД, ВІСК, ПРОПОЛІС, МЕРВУ. Тел. 096-12-46-463, 096-06-31-531, 095-01-26-461.

МОПЕД «Альфа» або «Дельта» у відмінному стані. Тел. 099-340-60-42.

Дорого КОРІВ, БИКІВ, КОНЕЙ, СВИНЕЙ, КНУРІВ, НУТРИКІВ, а також М'ЯСО ЯЛОВИЧИНИ ТА СВИНИНИ. Тел. 067-299-50-40, 066-667-66-89.

БИКІВ від 350 кг. Постійно. Дорого. Тел. 095-31-21-013, 097-877-13-24.

Постійно дорого КОРІВ, БИКІВ, КОНЕЙ. Терміновий до-різ. Тел. 097-05-78-546, 063-82-94-803.

КОРІВ, БИКІВ, СВИНЕЙ, ТЕЛЯТ, КОНЕЙ і КІЗ. Цілодо-бово. Можливий доріз. Тел. 097-756-90-00, 098-66-70-237.

Постійно цілодобово молочних та підростаючих ТЕЛЯТ, КОРІВ, БИКІВ, ТЕЛИЦЬ, КОНЕЙ, КНУРІВ. Вимушений за-бій. Тел. 096-84-96-276, 066-34-81-572.

ЗДАМ газифікований БУДИНОК добротній сім'ї на довгий термін. Тел. 096-811-84-31, 096-847-00-84.

РЕМОНТ, ПЕРЕТЯЖКА м'яких меблів. Тел. 096-351-41-14, 066-895-70-78.

АВТОРИНОК про-водить РОЗПРОДАЖ авто-мобілів б/у. КУПЛЮ або обмінюю ваше авто. Авто-розбірка легкових авто-мобілів (Бахмач). Тел. 096-361-06-51, 099-205-02-27.

СТОВ агрофірмі «Го-ризонт» потрібні водії категорій В, С, D; тракто-ристи-машиністи с/г ви-робництва зі стажем робо-ти не менше 5 років. Тел. 099-77-17-303, 095-507-98-34.

Металопластикові ВІКНА за державною про-грамою з відшкодуванням від 30 до 70%. Маємо всі дозволи та сертифікати! Робимо замір доставки, встановлення! Тел. 096-773-79-83, 066-409-73-15. Наталія Ва-силівна.

17 января г. Ромны, в 10:00 в гор. ДК

ЛЕЧЕНИЕ алкоголизм, избыточный вес, табакокурение, неврозы

Врач-психотерапевт высшей категории
ИЛЬЯШЕНКО ПЕТР НИКОЛАЕВИЧ.

Гарантия. Анонимность. Безопасность. Выдается справка о лечении и гарантии. Тел. 095-73-43-998, 098-74-64-062, 068-91-89-374. Лицензия АВ № 554650 Министерства охорони здоров'я від 8 липня 2010 р.

ПРОДАМ

САДИБА у центрі Талалаївки по вул. Радянська, 17. Бу-динонок на 2 ходи. Земельна ділянка приватизована. Тел. 096-647-95-05, 050-673-20-73.

АВТОМОБІЛЬ ГАЗ-53, дизель, бортовий, ціна 40 тис. грн. Телефон 066-304-15-18.

Двокімнатна КВАРТИРА у Талалаївці по вул. Леніна. Тел. 096-550-85-95, 067-390-14-97.

АВТОМОБІЛЬ ВАЗ-21093, інжектор газ/бензин, 2006 року випуску, колір сріблястий, причіпний пристрій (фаркоп), сигналізація, магнітола. Ціна договірна. Тел. 096-753-07-57.

ПОРΟΣЯТА. Тел. 097-126-13-18.

БРИКЕТ, виготовлений з деревини та агровідходів олій-них культур. З великим ККД теплотворності. Брикет вико-ристовується для опалення житлових та промислових при-міщень. Тел. 068-646-10-76, 098-333-42-53, 050-387-22-10.

ДРОВА рубані твердої породи. З доставкою. Тел. 097-549-50-81.

ОВЕС. Тел. 098-423-57-97.

РЕМОНТ МЕБЛІВ: перетяжка, фарбування, лакування. Широкий вибір тканин, доставка. Тел. 097-074-50-71, 066-55-333-82.

Комунальне підпри-ємство «Талалаївське ВУЖКГ» має намір підви-щити тарифи на водо-постачання та водовідве-дення. АДМІНІСТРАЦІЯ.

ЗАКУПОВУЄМО по-стійно ВРХ! Найдорожче КОРІВ, КОНЕЙ, ТЕЛИЦЬ та БИЧКІВ вагою понад 300 кг. Тел. 068-066-98-94, 095-756-50-58.

2 січня в районі Ско-роходове — Талалаївка загублено мобільний те-лефон «Bravis». Хто зна-йшов, прошу повернути за винагородою. Тел. 096-96-400-85.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ

Втрачений студентський КВИТОК серії КВ №10249769, виданий Державним економіко-технологічним університетом транспорту 1 вересня 2014 року на ім'я ГРИЦАЙ Наталія Олександрівна, вва-жати недійсним.

Втрачений державний АКТ на право власності на земельну ділянку серії ЯР №395353 від 21 квітня 2006 р., виданий на ім'я КИСЛЯК Віктор Григорович, вважати недійсним.

Втрачений СЕРТИФІКАТ на право на земельну частку (пай) серії ЧН №0157331 від 18 вересня 1996 р., виданий на ім'я ЛИТВИНЕНКО Степан Корнійович, вважати недійсним.

ДОГОВІР купівлі-продажу квартири від 4 вересня 2009 року, ре-єстраційний №1762, яка знаходиться за адресою: смт Талалаївка, вул. Пушкіна, 28, кв. 4, виданий Талалаївській центральній район-ній лікарні, вважати недійсним.

Загублене пенсійне ПОСВІДЧЕННЯ серії ААІ №303639, вида-не управлінням ПФУ в Талалаївському районі на ім'я ТРИТИННИК Олексій Миколайович, вважати недійсним.

Сумуємо з приводу раптової смерті колишньої пра-цівниці дитячого відділення райлікарні Надії Овсамівни ІВАНЧЕНКО, щиро співчуваємо в тяжкому горі її чоловіку Леоніду Гнатовичу та дітям покійної.

ПРАЦІВНИКИ дитячого відділення та КОЛИШНІ КОЛЕГИ по роботі у відділенні.

Колектив Липівської школи глибоко сумує з приводу смерті вчительки-пенсіонерки Варвари Іванівни ЛЕВАДИ і висловлює щирі співчуття рідним та близьким покійної.

Колектив працівників Красноколядинської ЗОШ І-ІІІ ступенів щиро співчуває своєму колишньому колезі Ми-колі Івановичу Мироненку з приводу втрати найдорожчої людини — смерті МАТЕРІ.

У сім'ї нашої колишньої колеги по роботі в санепідем-станції Надії Яківни Рудяк тяжка і непоправна втрата — померла її мама ГАННА ТРОХИМІВНА. Прийміть наші щирі співчуття.
Н. С. МАРЧЕНКО, С. І. БОЙКО, Л. А. ТИМОШЕНКО,
Л. І. ТАРАН, О. Б. СЕНЧА.

У нашої сусідки Віри Матвіївни Нудьги із Талалаївки в сім'ї тяжка втрата — на 98-му році життя померла її мама ГАННА ПАВЛІВНА. Співчуваємо, розділяємо гіркоту непоправного горя.
СУСІДИ з вул. Фрунзе.

Редактор О. О. ГОСТРА.

Реєстраційне свідоцтво серії ЧГ № 255 від 15.12.2001 р. Газета набрана на комп'ютерному обладнанні і віддрукована в Талалаївській районній друкарні.
Друк офсетний. Виходить один раз на тиждень.
Рекламні матеріали в газеті друкуються під рубриками «Реклама», «Політика», «Імідж». Зам. 2. Тираж 2651. Індекс 63693.

Адреса редакції:

17200, Чернігівська область,
смт Талалаївка, вул. Леніна, 3

Телефони: редактора — 2-13-53, заступника редактора, агропромислового сектора і сектора листів — 2-13-50.
E-mail: trybuna@meta.ua Факс — 2-13-53.